

L'ANGUILA

(a Ramon Guillem)

*L'anguila, la sirena
dels mars freds que deixa el Bàltic*
Eugenio Montale

Són coses que es quedaren
al paradís incert de la infantesa;
i ara és el meu destí
tan sols imaginar.

Imagine el meu cos
i sent com se m'esborren
els membres i els records,

aquests peus que només
són ossos sense força
i la mateixa mà, ossos de sèpia,

com l'anguila que arriba als nostres mars
des dels mars freds,
que el nostre riu remunta
i en les sèquies s'endinsa,

com l'anguila maresa o la catarrotgina,
torxa o fuet, elèctrica atzagaia.

I, tanmateix, tot sembla retornar
a aquella mar perenne,
com retornen les ànimes dels morts,
com retorna l'anguila del desig,

tot allò que sabem sense poder-ho dir,
que entre joncs i llinasses es contorça
i oneja el seu daurat secret,
que és ascens i fugida.

J. Ramón Muntaner